

T.C.
ÇARŞAMBA
AĞIR CEZA MAHKEMESİ

Ek : 5

03.06.2008

189

DEĞİŞİK İŞ KARAR

DEĞİŞİK İŞ NO : 2007/574

BAŞKAN : HAZAR TURAN ALİM 35853
KATİP : NUH YÜRÜKCÜ 57484

İTİRAZ EDEN :1-Sera DİNK-Fırat ve Rahil kızı 1986 doğ.lu,
2-Rahil DİNK-Siğamet ve Delal kızı 1959 doğ.lu,
3-Delal DİNK-Fırat ve Rahil kızı 1978 doğ.lu,
4-Arat DİNK-Fırat ve Rahil oğlu, 1979 doğ.lu,
5-Hasrof DİNK-Serkis ve Gülvart oğlu. 1979 doğ.lu,

VEKİLLERİ :Av.Erdal DOĞAN-İstiklal Caddesi No:316/602
BEYOĞLU/İSTANBUL

TALEP :Samsun Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 22/06/2007 tarih
2007/10584 soruşturma sayılı kovuşturmayaya yer
olmadığına dair ek kararı

İTİRAZ TARİHİ : 13/07/2007

KARAR TARİHİ : 15/11/2007

Müştekiler vekili tarafından mahkememize gönderilen dilekçe ile yukarıda tarih ve sayısı yazılı kovuşturmayaya yer olmadığına dair ek kararına itiraz edilmiş olmakla, itiraza bakılmak üzere evrak tümü ile birlikte mahkememize gönderilmiş ve Cumhuriyet Savcısının "talebin reddine" dair yazılı mütalaası alındıktan sonra, soruşturma evrakı tetkik olundu.

G.DÜŞÜNÜLDÜ

Müştekiler vekili tarafından kovuşturmayaya yer olmadığına dair ek kararın tebliğinden itibaren kovuşturmayaya yer olmadığına dair ek karara süresinde itiraz edilmiş olmakla; incelenen evrak kapsamına göre kovuşturmayaya yer olmadığına dair ek kararda maddi ve hukuki bir eksiklik olmadığı gibi, kararda belirtilen gerekcede de bir isabetsizlik bulunmadığı anlaşıldığından kovuşturmayaya yer olmadığına dair ek karara yapılan VAZİ İTİRAZIN REDDİNE,

Kararın Samsun Cumhuriyet Başsavcılığınca itiraz eden vekile tebliğine.

Dosyanın ivedi olarak Samsun 4. Asliye Ceza Mahkemesine gönderilmesini üzere Samsun Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine,

İtirazla ilgili olarak yapılan masrafların, Samsun Cumhuriyet Başsavcılığınca CMK 173. Maddesi gereğince, itiraz edenden tahsiline,

Evrak üzerinde yapılan inceleme sonunda, talebe uygun olarak karar verildi.

15.11.2007

Katip 57484

Başkan 35853

Ek: 4

WCB

**GÖREVLİ ÇARŞAMBA AĞIR CEZA MAHKEMESİNE,
GÖNDERİLMEK ÜZERE
NÖBETÇİ BEYOĞLU AĞIR CEZA MAHKEMESİNE,**

İTİRAZ EDENLER :1-Rahil DİNK, 2-Delal DİNK, 3-Arat DİNK, 4-Sera DİNK, 5-Hosrof DİNK, Yarvent DİNK.

VEKİLLERİ :Av.Emine İnci İşbilir, Av.Arzu Becerik, Av.Ergin Cinmen, Av. Fethiye Çetin, Av.Fikret İlkiz, Av. Bahri Bayram Belen, Av.Hakan Bakırcıoğlu, Av.Erdal Doğan.

**TEBLİGAT ADRESİ :Av. Erdal Doğan
İstiklal Cad. No:316/602 Beyoğlu/İST.**

İTİRAZ EDİLEN KARAR :Samsun Cumhuriyet Savcılığının 22.06.2007 tarih, 2007/10584 soruşturma numarası ile aşağıda ismi belirtilen şüpheliler hakkında Suçluyu Kayırma, Görevi Kötüye Kullanma, Suçu ve Suçluyu Övmek, Ses ve Görüntülerin Kayda Alınması, Gizliliğin İhlali suçları ile ilgili olarak yürüttüğü soruşturmaya dair verdiği *Kovuşturmaya Yer Olmadığına* dair kararının, görevli Sayın Mahkemenizce aşağıda açıkladığımız hukuki ve somut gerekçelerimizin de dikkate alınarak kaldırılmasını ve şüpheliler hakkında belirtilen suçlardan haklarında kamu davası açılması talebimizi içerir.

ŞÜPHELİLER :1-Birol Ustaoğlu, 2-Turgay Köse, 3-Ahmet Çetiner, 4-Davut Yüce, 5-Fikri Yalman, 6-Soner Gürel, 7-Atilla Güçlüoğlu, 8-Murat Bayrak, 9-Yüksel Avan, 10Atalay Özcan, 11-Ahmet Yılmaz, 12-Soner Turan, 13-Cengiz Aydın, 14-İsmail Türk, 15-Yakup Kurtaran, 16-Savaş Öner, 17-Harun Ünsal, 18-Metin Tunay, 19-Yusuf Küçük, 20-Osman Kara, 21-Ersin Karapazarlıoğlu.

SUÇ :Suçluyu Kayırma, Görevi Kötüye Kullanma, Suçu ve Suçluyu Övmek, Ses ve Görüntülerin Kayda Alınması, Gizliliğin İhlali.

SUÇ TARİHİ:20.01.2007

KARARIN TEBLİĞ TARİHİ : 28.06.2007

44

- İTİRAZ SEBEPLERİMİZ -

CMK MADDE 170 ; "KAMU DAVASINI AÇMA GÖREVİ : (1) Kamu davasını açma görevi, Cumhuriyet savcısı tarafından yerine getirilir.

(2) Soruşturma evresi sonunda toplanan deliller, suçun işlendiği hususunda yeterli şüphe oluşturuyorsa; Cumhuriyet savcısı, bir iddianame düzenler. (...)"

Yukarıya aktardığımız CMK'nın amir hükmü soruşturma savcısının görev ve yetkilerini tartışmaya yer vermeyecek derecede açık ve seçik olarak anlaşılır şekilde düzenlemiştir. Yasa koyucu üstlendiği görev gereği, yasa yaparken, yasanın muhataplarının yasa maddelerini rahatlıkla anlayabilmeleri için dil ve içeriğini yalın ve yine hukuki tanımlama ile "ortalama bir vatandaşın" algılama düzey ve zekasını dikkate alarak kaleme alırlar. Bir Cumhuriyet savcısının, görevini tayin eden bu amir hükmü okuyup anlayamadığını ileri sürmenin çok zor olacağı düşüncesi ile, olsa olsa soruşturma savcısının yasa hükmünü dikkate almadığını ve önüne gelen itiraz konusu soruşturma dosyasında şüpheliler aleyhindeki mevcut somut delillerine rağmen, görevinin gerektirdiği yasal sorumluluğu yerine getirmeyerek, şüpheliler hakkında kamu davası açmadığı görülmektedir. Şüpheliler hakkında iddianame düzenlemeye gerek görmezken kendini soruşturma savcısının ötesinde bir mahkeme hakimi yerine konumlandığını, şüpheliler aleyhindeki somut suç delillerini tartışarak, şüphelilerin işlemiş olduğu suçlarda suça yönelik maddi ve manevi kastları olup olmadığı yönünde gerekçe oluşturabilecek kadar, kendini yetkili görmüştür. Ancak kovuşturma aşamasında hakime ait olan bu yetkiyi bir savcının da kullanımı da ayrı bir suç oluşturacağı da aşıkardır.

Soruşturma savcısının yetki gaspı ile şüpheliler hakkında yaptığı hatalı değerlendirmelerle soruşturmada kovuşturmaya yer olmadığına dair vardığı kararda, ileri sürdüğü maddi gerekçeler ile hukuki dayanakları, maddi gerçeğin çarpıtılması ve hukuka aykırılıklarla doludur. Savcılığın, soruşturma hazırlık dosyasında şüphelilerin işledikleri suçları somut olarak gösteren sübut delillere rağmen, önce kendini kovuşturma aşamasındaki bir hakim yerine koymuş, sonra da kovuşturmada bir hakimin yapması düşünülemeyecek basit hukuki ve maddi analitik değerlendirmeden yoksun, tamamen keyfî ve hukuki dayanaklardan yoksun kararlar şüphelileri bir an önce kovuşturmaya maruz bırakmadan aklamaya yönelik çabası görülmektedir. Bu halin kendisi, savcının bizzat kendisini, görevi kötüye kullanmak, suçluyu kayırma, suçu ve suçluyu övme suçlarından soruşturulan şüphelilerin konumuna yakınlaştırmaktadır ki, dürüst yargılama hakkının doğrudan ihlalinin de ötesine geçmektedir.

Basında yayınlanmış ve yayınlanmamış video ve fotoğraflarla da somut olarak görülen şüphelilerin işlemiş oldukları suçlarla, en hafifinden "görevlerini kötüye kullanmak", "suçluyu kayırma", "suçu ve suçluyu övme" eylemleri ile CMK'nın Birinci Kitap, Birinci Kısım Üçüncü Bölümde yer alan BAĞLANTILI DAVALAR bölümündeki CMK'nın Bağlantılı Kavramı başlığı altındaki 8/2. Maddesi gereği "**Suçun işlenmesinden sonra suçluyu kayırma, suç delillerini yok etme, gizleme veya değiştirme fiilleri de bağlantılı suç sayılır**" açık hükmü karşısında, İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesinde görülen dosyada sanıkların birlikte yargılanmalarını gerektirir niteliktedir.

Müşteki vekili olarak aşağıdaki hususları; itirazı inceleyecek siz sayın mahkeme heyetine açıklamayı bir hukukçu olarak zorunlu ve bir yurttaş olarak da görev bilmekteyim. Hrant Dink'in 24 Şubat 2004 yılından beri hedef gösterilmeye başlanması ve devletçe korunmaya alınmaması ve öldürülmesi süreci ülkemizde çok açık ve seçik olarak gerçekleşmiştir. Korumada zaafiyetin yaşandığını idarenin en yetkili makamları dahi dillendirmektedir. Menfur cinayetin organizatörlerinin ortaya çıkarılarak yargılanması bu noktadan sonra devletin namusudur. Vahim olan şudur ki, sanıkların cinayeti işlemeye götüren süreçte gerek zaafiyet gerekse de kast derecesinde sorumluluk sahibi olmayan kurum neredeyse yok gibidir. Benzer hal, cinayet sonrası da tezahür etmiştir.

Yüreği doğup, büyüdüğü ülkesindeki her mazlum insan için aynı hassasiyetle çarpan Hrant Dink, ırkçı bir nefret ve siyasi ve maddi çıkar hesapları ile onu hiç tanımayan bir tetikçiye hunharca öldürtülmüştür. Sonrasında ise soruşturma takibi sonucu tetikçi sanık Samsun'da jandarma ve emniyet görevlileri tarafından 20.01.2007 akşamı yakalanmıştır. Bu yakalanmanın hemen sonrasında adli kolluk görevi üstlenen memurlarca katil zanlısı "**milli bir kahraman**" gibi karşılanmış ve onunla birlikte hatıra fotoğrafı çekmek için birer yarış halinde sıra kapışmaya girişmişlerdir. Adli kolluk görevi yürüten polis ve jandarma görevlilerinin alenen işledikleri somut bu suç hali karşısında, normal işleyen bir hukuk devletinde bir savcının hemen kamu davası açması ve bu kişileri görevlerinden alması beklenirdi.

Asgari hukuk standartlarını bu davanın soruşturma ve kovuşturma aşamasında uygulanmayı, yüzyılların temel hukuk normu olarak anayasanın 10.¹ maddesinde yer alan ve tüm yasaların uygulamada düstur edildiği "**yasa önünde herkesin eşitliği prensibinin**" bu süreçte nasıl da göz ardı edildiğinin tescili olacaktır ki, bu da açıkça Türkiye Cumhuriyeti Anayasası ve yasalarının nasıl da ayrımcı bir bakış ve tassaruflarla uygulandığını göstermesi bakımından ibret vericidir.

Savcılık, 08.06.2007 tarihinde vermiş olduğu itiraza konu olan kararında somut fotoğraf ve video kayıtlarıyla sabit olan şüphelilerin işlemiş oldukları suçlar ve delillerine rağmen, şüphelilerin beyanlarına dayanarak, maddi ve manevi kast yorumlarına girerek tartışmış ve haklarında kovuşturmaya yer olmadığına karar vermiştir. Savcılığın CMK 170. maddesi gereği olarak böyle bir yasal yetkisi yoktur. Soruşturma savcısı CMK 170/5. maddesi gereği "**İddianamenin sonuç kısmında, şüphelilerin sadece aleyhine olan hususlar değil, lehine olan hususlar da ileri sürülür**" hükmü gereği, şüphelilerin beyanlarını ancak ve ancak iddianame içerisinde savunmaları olarak yer verebilir. Savcılık şüphelilerin ifadesini

¹ KANUN ÖNÜNDE EŞİTLİK

Madde 10 - Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir.

(Ek fıkra: 07/05/2004 - 5170 S.K./1.mad) Kadınlar ve erkekler eşit haklara sahiptir. Devlet, bu eşitliğin yaşama geçmesini sağlamakla yükümlüdür.

Hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınmaz.

Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar.

ak dayanak yaparak eylemlerinde kast var mıdır yok mudur tartışmasına giremez. Hele ki şüpheliler hakkında dava açmak için aranan yeterli şüphe şartının ötesinde aleyhlerinde somut suç delilleri bulunmaktayken, bunun yapıyor olması en iyi niyetle hukuki körlüktür.

Şüphelilerin vermiş olduğu beyanlarda ise; cinayet zanlısının yasa ve yönetmelik gereği nezarethaneye götürülmek ve nezarethaneye giriş kayıtları tutulmak yerine, elleri bağısız olarak çay ocağına götürülmüş ve duvarda asılı olan Türk bayrağı üzerindeki Atatürk'ün "*Vatan toprağı kutsaldır, kaderine terk edilemez*" veciz sözünün yazılı olduğu posterdeki sözlerin rahatlıkla okunması için katil zanlısını ayakta konumlandırılmaya çalışıldığı görülmektedir. Daha sonra bu yerleştirmeden sonra zanlının her iki yanına gelen jandarma ve polis görevlileri yine zanlının üzerinden çıkan Türk bayrağını elinde tutuşturarak bazen ayakta bazen üçlü bir divan koltukta oturarak, çay ve sigara ikramı ile, bazen zanlıya "aslanım" diyerek bazen de sırtım sıvazlayarak şüphelilerin fotoğraf çekti oldukleri, sohbet ettirdikleri, nasıl ifade vermesi konusunda yönlendirdikleri ve bir kısmının da fotoğraf çeken ve video kaydına alan konumunda oldukleri yine fotoğraf ve video kayıtlarından görülmekte ve anlaşılmaktadır. Şüphelilerin görünmeyen tek eylemi, cinayet zanlısını alnından öpmeyişleridir.

Cinayet zanlısı ile şüphelilerin konuşma, davranış ve ona uyguladıkları somut durum halinden şu sonuç çok açıkça ortaya çıkmaktadır; Cinayet zanlısı Ogün Samast, sanki "**ülkenin milli bir düşmanını**" öldürmüş, devlet ve milletçe rahatlamış ve huzura kavuşmuş olunduğudur. Bu mesajı da yalnızca şüphelilerin kendi aralarında ve çalıştıkları kurumlardaki diğer mesai arkadaşlarına ifşa edip alenileşmesi ile kalmayıp, kayıtlanan fotoğraf ve filmlerin tüm ülke ve dünya kamuoyuna bir gün taşınabileceğini de öngörmelerine rağmen bu durumu çok da umursamadıkları tüm hallerinden anlaşılmaktadır. Şüphelilerin bu umursamazlıkları, ve fütursuz suç işleme davranışlarının dayanak ve güvencesi yargı olmamalıdır. Şüphelilerin somut delilleri birlikte alenice işledikleri suçlardan dolayı herhangi bir adli kovuşturmaya tabi tutulmayışları, yaygın bir hale dönüşen yargıyı olan şüpheli güveni, tümünden güvensizliğe çevrilmesine neden olmaması için, yargılanmaları ve haklarında gereken yaptırımların uygulanması zorunludur.

Cumhuriyet savcısı şüphelilerin yapmış oldukleri eylemlerle, suçluyu kayırma, suç ve suçluyu övme ve görevlerini kötüye kullanma şeklindeki somut sabit eylemlerine rağmen, şüphelilerin yasal dayanağı olmayan beyanlarını dikkate alarak sabit olan suçları işlemedikleri yönünde kararında tartışmış ve karar vermiştir. Sanki soruşturma savcısı hüküm vermeye yetkili bir mahkeme hakimi imiş de, ortada bir iddianame var ve sanıklar ile müdahil taraf savunma, iddia ve delillerini sunmuş ve son nihai aşamada karar verme yetkisine sahipmiş gibi, somut suç delillerini ve şüphelilerin kusurlarını tartışmış ve haklarında kovuşturmaya yer olmadığına dair ilam benzeri karar vermiştir.

Ayrıca bunu yaparken de bağılı olduğu Ceza Muhakemesi Kanunu ve düzenlemeleri ile ona bağılı yönetmelikler ve Türk Ceza Kanunu'ndan sanki bihabermişcesine şüphelilerin suç unsurlarını maddi ve manevi yönden tartışmaya girişmiştir.

CMK Madde 161/2-3 gereği adli kolluk görevlileri olan şüphelilerin ;
"Elkoydukları olayları, yakalanan kişiler ile uygulanan tedbirleri emrinde çalıştıkları Cumhuriyet savcısına derhal bildirmek ve Cumhuriyet savcısının adliye ilişkin bütün emirlerini gecikmeksizin yerine getirmekle yükümlüdürler.

jet savcısı, adli kolluk görevlilerine emirleri yazılı; acele hallerde, sözlü olarak emir en kısa sürede yazılı olarak da bildirilir.”

164: “Soruşturma işlemleri, cumhuriyet savcısının emir ve talimatları altında öncelikle adli kolluğa yaptırılır. Adli kolluk görevlileri, Cumhuriyet savcısının adli görevlere ilişkin emirlerini yerine getirir.”

Madde 150/2 “ Şüpheli veya sanık onsekiz yaşını doldurmamış ya da sağır ve dilsiz veya kendisini savunamayacak derecede malül olur ve bir müdafii de bulunmazsa istemi aranmaksızın bir müdafii görevlendirilir.” Yakalama, Gözaltına Alma ve İfade Alma Yönetmeliğinin 19.maddesinin 2.fikrasının b bendine göre ise; “Oniki yaşını doldurmuş, ancak on sekiz yaşını doldurmamış olanlar suç sebebi ile yakalanabilirler. Bu çocuklar; yakınları ile müdafie haber verilerek derhal Cumhuriyet başsavcılığına sevk edilirler; bunlarla ilgili soruşturma Cumhuriyet başsavcısı veya görevlendireceği Cumhuriyet savcısı tarafından bizzat yapılır ve aşağıdaki hükümlere göre yürütülür:
(...)Müdafii hazır bulundurulmak şartı ile şüpheli çocuğun ifadesi alınır. (...)”

Madde 169 ise soruşturma evresinde yapılan işlemlerin tutanağa bağlanması zorunlu kalar.

Tüm bu maddeler ışığında şüphelilerin savcılığa vermiş oldukları savunma ifadelerinin yasal ve maddi dayanaklardan yoksun olduğu görülmekle beraber, her birinin vermiş olduğu ifadenin tek bir kalıptan çıkmış gibi tıpa tıp benzerliği, soruşturma savcısının her nedense dikkatine mahzar olamamıştır ! Belirlenmiş bu kalıp ifadelerdeki içeriklerle ise, şüpheliler adeta hukuk düzeni ve soruşturmanın savcısı ile alay eder halledirler. Şüphelilerin her birinin verdiği ifadelerle bir kamu görevlisi olarak Türkiye Cumhuriyeti yasalarını nasıl da alay konusu yapabileceklerini göstermek bakımından da ibret vericidir. Soruşturma sürecinde şüphelilerin verdikleri ifadelerin içeriğine gelince;

1- Şüpheliler cinayet zanlısını 21.01.2007 saat 00.30 dan saat 03.10'a kadar nezarethanede tutma yükümlülüğünü yerine getirmeyerek, ya çay ocağında ya da makam odası olarak anlaşılan bir başka yerde çay ve sigara ikramları eşliğinde tuttıkları anlaşılmaktadır. Suçluyu kayıran bu işlemin şüphelilerce hiçbir mazereti olamaz.

2-Cinayet zanlısının on sekiz yaşını doldurmadığından şüphelilerin bölgelerindeki nöbetçi Cumhuriyet savcısına derhal çıkarmak zorunda olmaları öncelikle görevleri gereğidir. İkinci olarak hem cinayetin işlendiği yer açısından adli görevli yerin Şişli- İstanbul olması hem de CMK 250.madde gereği görevli İstanbul Cumhuriyet Savcılığının talimatıyla yürüyen soruşturmada, zanlının hemen İstanbul adli birimlerine ulaştırılmaları yasal zorunluluklarıdır. Ayrıca zanlının yaşından dolayı ifadesinin müdafii huzurunda dahi olsa kolluk huzurunda alınamayacağı Cocuk Koruma Kanununun² 15.maddesi ile

² SORUŞTURMA

Madde 15 - (1) Suça sürüklenen çocuk hakkındaki soruşturma çocuk bürosunda görevli Cumhuriyet savcısı tarafından bizzat yapılır.

(2) Çocuğun ifadesinin alınması veya çocuk hakkındaki diğer işlemler sırasında, çocuğun yanında sosyal çalışma görevlisi bulundurulabilir.

K 150/2 yasal olarak düzenlenmiştir. Yani zanlının kendisine kollukta müdafî glansa dahi yapılacak tek işlem zanlının yalnızca kimlik bilgilerinin tespitinden ibarettir. Aksi halin hiçbir hukuki ve yasal delil niteliği taşımayacağı gibi kolluğun bile bile görevini kötüye kullanmaktan başka bir sonuç doğurmaz. Daha açık ifade ile onsekiz yaşını doldurmayan zanlıyı yakalamak ve olay yeri savcılığına ulaştırmakla görevli kolluğun zanlının ifadesini alma yasal yetki ve yükümlülüğü de bulanmamaktadır. Yani adli kolluğun zanlının şifai dahi olsa ifade alımına girişecek olması başlı başına suçtur. Bu nedenlerle şüphelilerin *"katil zanlısına insanı yaklaşım göstermek suretiyle suçu nasıl işlediğine dair beyanda bulunmasını sağlamaya yönelik söz ve davranışlarda buldukları"* savlarının hiçbir yasal dayanağı olmadığı gibi iler tutar maddi bir yanı da bulunmamaktadır. Bu nedenlerle şüphelilerin katil zanlısına sıcak davranmak, ve onun ifade vermesi için psikolojik rahatlamasını sağlamak ve sonra ona çay ve sigara ikram etmek, eline bayrak verip hatıra fotoğrafları çekmenin şüphelilerin yasal yükümlülükleri olmadığı bu davranışlarının doğrudan doğruya görevlerini kötüye kullanımıyla sonuçlanacağı kadar açık ve somut daha ne olabilir ki ?

3- Cinayet zanlısının kollukta müdafî huzurunda da olsa alınacak ifadesinin hiçbir hukuki delil niteliğine sahip olmayacağını adli kollukta görevli her bir şüphelinin kendisi çok iyi bilmektedir ve bilmek zorundadır. Soruşturma savcısının ise bilmemesini düşünmek mümkün müdür? Bu nedenle zanlıdan olayla ilgili ifade aldıkları için bu fotoğrafları çektiirdikleri şeklindeki adli kolluk görevlisi şüphelilerin beyanlarının hiçbir yasal dayanağı bulunmadığı gibi şüphelilerin bu beyanlarıyla işledikleri suçları ne kadar fütursuzca işleyebileceklerini tüm dünyaya sergilemeleri bakımından da vahimdir !

4- Hürriyet gazetesinin 09.02.2007 günlü yayınında ve hazırlık soruşturmasının 2.Klasörün ekler bölümünün 113/2 ve 3 sayılı nüshalarında yer alan şüphelilerin katil zanlısı ile konuşmalarının çözümlemelerinde şüphelilerin işlemiş oldukları daha vahim bir eylemini göstermektedir ki artık bunun da savcılıkça göz ardı edilmesi, hukukun bir bakıma katline davetiye çıkarmadır. Bu görüntü kayıtlarında şüpheliler, katil zanlısının daha sonraki aşamalarda nasıl ifade vermesi için kendisini doğrudan yönlendirdikleri anlaşılmaktadır. Samsun Cumhuriyet Savcılığı bu durumun üzerinde durması ve araştırması gerekirken, tam aksine şüphelilerin yasal yetkisi olmamasına rağmen zanlının ifadesini almak için çabaladıkları yönündeki beyanlarına itibar edip ve kararına dayanak yapması oldukça düşündürücüdür !

5- Suçu ve suçluyu övme, fiilinin alenen işlenmesi hali ile bu görüntülerin basında yer almasında şüphelilerin hiçbir kastının bulunmadığı savunma beyanlarını, kovuşturmaya yer olmadığı kararına dayanak alan savcılık, kararı ile objektif görev icra yükümlülüğünü oldukça aştığını belirtmeye artık gerek var mıdır ? Soruşturma dosyasından şimdilik öğrenebildiğimiz kadarıyla soruşturmada suçlanan ve ifadesi alınan şüpheli sayısı 21 (YIRMİ BİR) KİŞİDİR. Bunun dışında olaya kuvvetle muhtemel tanık olanların bulunduğu ve sayısının hiç de az olmadığını tahmin etmek güç olmasa gerek. Bu durumun kendisi dahi şüphelilerin işlenen suçu ve suçluyu övmenin ve suçluyu kayırmanın alenilik şartını asgari boyutta gerçekleştirdiğidir. Artık bu noktadan sonra şüphelilerin işledikleri suçun ülke ve dünya kamuoyuna yansımada kastları olmadığı gerekçesini "kovuşturmaya yer olmadığına" dayanak gösterilmesine söylenecek artık söz bulmakta zorlanmaktayız. Bu kadar

(3) Cumhuriyet savcısı soruşturma sırasında gerekli görüldüğünde çocuk hakkında koruyucu ve destekleyici tedbirlerin uygulanmasını çocuk hâkiminden isteyebilir.

... sayısını huzurunda işlenen suçun aleniliğinin çoktan gerçekleşmiş olduğu bir yana, bu suçun tüm dünya kamuoyunun önüne her kim tarafından ve her ne nedenden ötürü olursa olsun taşınmış olmasının ve kamuoyunun bilgilenmesi halinin suçun çoktan sübuta erdiği halin teşhirinden başka bir şey değildir. Suçun alenileşmede şüphelilerin basına sızdırılmasında kastını arayan bir hukuk bakışının, elbetteki basına sızmadan önce suçun çoktan sübuta erdiğinin farkına varamaz, ve her ne nedenden ötürü olursa olsun kamuoyuna yansımada da şüphelilerin kastının olup olmamasının hiçbir öneminin olmadığını ayardına varamaz ve bu durum olayımızı öküç altında buzağı aramaktan başka bir sonuca da götürmez.

6- Soruşturma dosyasındaki video kayıtları ve fotoğraflar incelendiğinde çok açıkça görülecektir ki; şüphelilerin, katil zanlısını çay ocağına götürüp, duvarda asılı olan Türk bayrağı üzerinde yazılı bulunan Atatürk imzalı "*Vatan toprağı kutsaldır, kaderine terk edilmez*" veciz sözünün katil zanlısının başı üzerinden okunmasını sağlayacak şekilde panoramik düzenleme yapılmakta, zanlının üzerinde bulunan ve yakamla anında alınmayan Türk bayrağını cebinden çıkararak göğsü üzerinde açmasına izin verilerek, şüphelilerce sıra ile zanlının her iki yana gelerek hatıra fotoğrafı çekirtmeyi, çekmeyi ve video kaydı alınmasını arşivlemek maksadıyla yaptıklarını ileri sürmek fütursuzluğunu gösterebilmektedirler. CMK 147 ve Çocuk Koruma Kanununun 15.maddeleri bağlamında ifade alma yetkisi bulunmayan ve haliyle teknik kayıt yetkisi bulunmayan şüphelilerin ve yine Ceza Muhakemesi Kanununun yakalama ile ilgili 90.maddesi ile gözaltı işlemini düzenleyen CMK 91 temel maddeleri ve diğer ilgili maddelerde ne savcılığa ne de adli ve idari kolluğa zanlıların eline bayrak tutuşturup ve arkada söz konusu yazıyı denk getirme çabası ile arşiv yapma konusunda herhangi bir görev yükümlemediği gibi, yasal yetki de vermemiştir. Savcılığın emri altındaki adli kolluğa yönelik suç oluşturabilecek böyle bir talimatı da bulunmadığına göre, şüphelilerin zanlı ile samimi pozlardaki fotoğraf çekimi ve video kaydının arşiv kaydı için yapıldığını beyan etmelerini ve savcılığın da şüphelilerin kovuşturulmamasına gerekçe oluşturması vahametler zincirine eklenecek bir başka hukuk dışılık ve usulsüzlüktür.

Şüphelilerin zanlının fotoğraflarını çekerken ve video kaydına alırken, bayrak üzerindeki Atatürk'ün "*Vatan toprağı kutsaldır, kaderine terk edilmez*" veciz sözünün açıkça arka fonda görülmesi için çabalanırken, başka yerin bulunmaması nedeniyle çay ocağına götürülmesine ve bu yerin de fiziki küçüklüğünden dolayı istem dışı bu yazının görüldüğüne yönelik beyanlarına itibar eden savcılığın itiraz konusu kararının maddi ve hukuki dayanaklarına temel yapmasına dair hukuka aykırılık ve sakatlık ve hatalı değerlendirmeleri ortadadır. Savcılık yasa ve hukuka aykırı ve hatalı değerlendirmelerle vardığı itiraz konusu kararda, şüphelilerin fotoğraf ve video kayda almalarını yasal görevleri imiş gibi değerlendirmekle de, tüm somut suç delillerine rağmen öncelikle müştekiler ve sonra hepimizle alay edilmesi gibi bir sonuç çıkarmak fazla mı olur? Hukuk katletilmektedir.

7- Tüm bunlardan sonra soruşturma savcılığının şüphelilerin soruşturmaya konu eylemlerinin disiplin soruşturmasına konu olabileceği değerlendirmesi ile soruşturma konusunu idareye havale etmektedir. Şüphelilerin katil zanlısını Samsun'a geleceğine dair duyum anından İstanbul Emniyet'ine götürülüp teslim edilene kadar geçen süreçte "*kamusal hizmet üretmek*" adına yarış halinde olduklarını tespit ile neredeyse şüphelilere ceza kovuşturması yerine yetkisinde olsa takdirname verilmesi gerekeceğini yazma sınırına gelmiştir. Savcılığın kararı hukuki sorumluluktan uzak subjektif değerlendirmelerle bozulan kamu düzenine bir katkıyı da kendi hukuk cephesinden sunulmasından başka bir sonuç

641
120

armamıştır. Bunun telafisini siz sayın Mahkeme heyetinden en azından bir hukuki sorumluluk temelinden talep ettiğimizi bilmenizi isteriz.

SONUÇ OLARAK İSTEM VE TALEBİMİZ; Hukukun ülkemizde halen var olduğu ve uygulandığı inancının somut varlığını duyumsamamız ve bu inancın tek başvuru kaynağı olması ve daha da yeşermesi için; yukarıda açıkladığımız tüm hukuki ve maddi itiraz sebeplerimiz ile birlikte şüpheliler aleyhine mevcut somut sübut suç delillerin varlığı nedenleriyle Samsun Cumhuriyet Savcılığının şüpheliler hakkında vermiş olduğu 22.06.2007 tarih, 2007/10584 hazırlık numaralı ve Ceza Muhakemesi Kanununun 170/1 ve 2 numaralı yasal amir hükümlerine aykırı kovuşturmaya yer olmadığına dair kararının kaldırılarak, tüm şüpheliler hakkında görevi kötüye kullanmak, suçluyu kayırma, ses ve görüntülerinin kayda alınması, suçu ve suçluyu övme, fiillerinden haklarında kamu davası açılması için iddianame düzenlenmesini, görevli Sayın Mahkemenizden talep ve rica ederiz. Saygılarımızla.

13.07.2007

Müştekiler Vekili
Avukat Erdal DOĞAN

EKİ: 1-Vekaletname sureti,

2- Samsun Cumhuriyet Savcılığının 22.06.2007 tarih, 2007/10584 soruşturma numarası ile aşağıda ismi belirtilen şüpheliler hakkında Suçluyu Kayırma, Görevi Kötüye Kullanma, Suçu ve Suçluyu Övmek, Ses ve Görüntülerin Kayda Alınması, Gizliliğin İhlali suçları ile ilgili olarak yürüttüğü soruşturmaya dair verdiği Kovuşturmaya Yer Olmadığına dair kararı,

3-Video ve fotoğraf kayıt cdlerinin dışında, tarafımıza görevli soruşturma savcılığınca verilen hazırlık soruşturma evraklarının cdye aktarılmış örneği.